

[Statsministeren]

vendigvis må have været utallige miljøopgaver, som ikke blev løst særlig effektivt i den forrige regerings tid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 135

2) Til statsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Hvilke konsekvenser drager regeringen af det faktum, at de kommunale anlægsbudgetter ikke kan hænge sammen?«

Skriftlig begrundelse

Det er påvist, at regeringens politik over for de kommunale anlægsbudgetter ikke kan hænge sammen.

I konsekvens heraf må det kræves, at regeringen tager et klart ansvar for enten at pege på de nødvendige ændringer af de kommunale rammer eller klart at udpege, hvem der skal være ofre for denne politik.

Hvis regeringens politik skal gennemføres, må det indebære massive indgreb over for f.eks. plejehjemsbyggeri, institutionsbyggeri el. lign. eller opgivelse af kravet om en forstærket kommunal miljøindsats. Når regeringen ikke vil tillade kommunerne at anvende de nødvendige midler, så må regeringen også klart udpege og tage ansvaret for de områder, der skal ofres.

VS håber naturligvis, at regeringen vil indse, at det vil være umuligt at drage en så kynisk konsekvens, og at man derfor nødsages til at ændre den kommunale budgetramme.

Der kan peges på flere muligheder. Der kan f.eks. uden for rammen tilføres kommunerne et ekstraordinært tilskud til øjeblikkelig forstærkelse af miljøindsatsen.

Under alle omstændigheder skal kommunerne have det nødvendige økonomiske grundlag for at kunne sikre, at rensningsanlæggene kommer i orden, og at alle kommunale rensningsanlæg kommer til at omfatte både biologisk og kemisk rensning inden for to år, således som det indgår i Danmarks Naturfredningsforenings handlingsplan.

Der har været røster fremme om, at miljøministeren burde gå af på grund af sin dårlige indsats. Men det vil næppe være tilstrækkeligt. Hvis ikke statsministeren kan svare positivt på dette spørgsmål, må det være rig-

tigere, at regeringen går af og overlader opgaven til folketingsflertallet.

Albrechtsen (VS):

Nu fik vi altså påvist, at de kommunale anlægsrammer ikke kan hænge sammen, uden at noget må ofres, hvis miljøanlægsinvesteringerne skal opretholdes. Men det fremgår jo samtidig af pressen, at statsministeren og den øvrige regering åbenbart i går er blevet mobbet temmelig grundigt af partiet Venstre, som vel nok er det parti, der har mindst forståelse for miljøet.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge statsministeren, om konsekvensen heraf bliver, som hr. Sønderby har sagt i Politiken i dag, at der ikke skal trækkes noget ned over hovedet på kommuner og erhvervsorganisationer. Altså: hvis kommunerne vil ofre miljøet, når nu noget skal ofres – og det er vi enige om er konsekvensen af statsministerens politik – så skal der ikke trækkes noget ned over hovedet på kommunerne. Er statsministeren enig i, at det er konsekvensen?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil blot for en ordens skyld tilkendegive, at regeringen i går tiltrådte miljøministerens forslag til aktionsplan i fuldstændig enighed. Det er hele regeringen og dermed alle fire regeringspartier, som står bag denne udmærkede plan. I foråret forhandlede regeringen med de kommunale parter om økonomien i 1987 og 1988. Og jeg kan sige til hr. Albrechtsen, at der ved den lejlighed blev opnået fuld enighed om rammerne for de kommunale driftsudgifter og anlægsudgifter i 1987-88. Der blev således aftalt følgende rammer for de kommunale nettoanlægsudgifter: for amtskommunerne under ét samt Hovedstadsrådet er rammen 2,6 mia. kr., for kommunerne under ét er rammen 5,2 mia. kr. Men da vi så fik opgørelsen af 1987-budgetterne, viste det sig, at kommuner og amter under ét har budgetteret anlægsudgifterne i 1987 væsentligt ud over de aftalte rammer. Her var altså et problem, og derfor kaldte regeringen til drøftelser med kommunerne.

Resultatet blev for det første, at regeringen og de kommunale parter fortsat er enige om de i foråret aftalte rammer for anlægsudgifterne i 1987, for det andet, at de kommunale parter derfor har taget initiativ til en revur-